

חתונת האליל

מה שקרה בלוד כשחזרה לשם מכבי תל-אביב עם גביע אסיה בכדורגל לקבוצת אלופות וזאת חגיגת גיור לידים ב- השוואה למה שיקרה ב-25 בחודש במ" לון, "אכדיה". זה יהיה חג לכל הכי דורגל הישראלי: גיורא ("גיני") שפי- גל, אסף הבעיטות, וירטואו ההטעיות, ה"בעל בית" של מכבי תל-אביב, ישא שם לאשה את מרגלית צלניקר, בתו של רופא-שיניים תל-אביבי, העוברת כי פקידה במשרד-העבודות.

הרומן בין השניים נמשך כבר כמה

מרגלית וגני

שנים. לפני כשנה נראה היה שהוא גי- נים סופית. גיורא ביחא אז במשבר. שי- רותו הצבאי הוארך כמה שנה כשעמד על סף שיחורו. היה חשד שהתגלתה

רחל מרחלת על כל העולם

מתלבשים על ירמיהו

היוקון. זוהי רחל ברזין, שהרבה תאונות כבר נגרמו בגלל מכונית הספורט האדומה שלה. היא דוהרת בה בשיעור פרוץ ברחובות תל-אביב, וכל מי שמחזיק בהגה חושב ש- מחובתו לחזר אחריה. עד הרמזור הבא. מל- בד הגוף החטוב ביותר על חוף הים של תל-אביב בקיץ, מצטיינת רחל גם במספרים. יש לה מחשב אלקטרוני קטן בראש, והיא מסוגלת להכפיל מספרים בני שרשרת

למי שיש עוד כסף בבנק, שירוץ מהר ויקנה חנות, מיגרש או סתם קיוסק ברחוב ירמיהו בתל-אביב. כי תיך זמן קצר עומד ירמיהו להיות הנביא שבאופנה. שמו ית- נוסס על מה שמיועד להיות הקרנבי סטריט של תל-אביב.

את התנועה לפיתוח ירמיהו יוזמת יפה- פיה משגעת, שלמרות 32 שנותיה הצליחה להישאר רוקה. וכל זה ברחוב ירמיהו. ליד

רחל

אבל הרכילות הנגדית אומרת שהצלחתו ה- פינאנסית של גולדמן נגרמה בגלל כשרונו- חיה של רחל.

מאו נולדה, לא עזבה רחל ברזין את רחוב ירמיהו. עכשיו היא החליטה לעשות משהו בשבילו. היא פותחת שם את הדיסקוטיוטיק הראשון בישראל, שייקרא בשם ביה. על- שם מוסד דומה בקרנבי המקורי. יגנוו של תקליטים ויגישו שם גם משקאות חריפים. אבל זאת רק ההתחלה. רחל כבר רכשה אופציה על עוד שתי חנויות ברחוב ירמיהו, בהן היא עומדת לפתוח מיפעלים דומים. שמעו זאת אנשי-העסקים בתל-אביב, והח- ליטו שאם אשת-עסקים כמו רחל מתעניינת ברחוב ירמיהו, יש בזה משהו. אלויל גמ" לך, בעל קסבה שברחוב ירמיהו, קנה אף הוא שתי חנויות ברחוב, שבאחת מהן הוא עומד לפתוח גלריה. אנשי-עסקים אחרים מתכננים להקים שם עוד מסעדות ובוטיקים. תהיה רק בעייה אחת: הקרנבי הישראלי יהיה סגור לחלוטין בשבת, אם תשלוט בו רחל ברזין. כי רחל היא שומרת-שבת אור- קה. בשבת לא רק שאינה יוצאת מפתח ביתה, אינה מעשנת ואינה מבשלת. אפילו דברים אחרים, שאין איסור מפורש בתורה לעשותם בשבת, אינם באים אצלה בחשבון ביום הקדוש הזה.

ממסע תענוגות משגע שנמשך שלושה חוד- שים באירופה, דרום-אמריקה וארצות-הברית. כשחזרו, המשיך הקהל לקבלם בהתלהבות. אמרגנם ושותפם, אברהם ("ששנל") דשא, אפילו תיכנן כשביילם מה לעשות עם כל הכסף הרב שצברו: לבנות יחד שכונת וילות ליד תל-אביב, להקים לידה גם אולפן ותיאטרון קטן. בתוך שכונת הגששים היו שלישת הגששים צריכים להמשיך לחיות ול- הצליח עם נשותיהם עד סוף כל הימים. אך לפתע התברר שמהו נעשה חיזור יותר בחייהם הפרטיים של הגששים. תחילה היו צרות לפולי עם אשתו, השחקנית רינה גנר. הצרות האלה עוד לא יושבו סופית, והרעם פגע בשייקה לוי.

אחרי שחזר מן המסע הגדול בחו"ל, שי-

שייקה

בחלק ממנו הצטרפה אליו אשתו עפרה, התברר לשניהם פתאום שהב אינם מתאימים זה לזה. אחרי שבע שנות נישואים הם הגיעו יחד, כהבנה הדדית ובלוי מריבות, להכרה שהם צריכים להתגרש. הם יעשו את זה ב- ימים הקרובים, אבל ישראו תמיד יודדים.

רק גברי בנאי יכול לשמוח. אשתו, אותה נשא ערב נסיעתו, מצפה לביקור החסייה.

גשש חיור יותר

ההצלחה אינה תמיד עריבה לאושר. בואת נוכחו אנשי הגשש החיור, ישראל ("פולי") פוליאקוב, שייקה לוי וגברי בנאי. הם היו בשיא תהילתם. זה עתה חזרו

תקלה במצב בריאותו. הוא תיכנן לנסוע ולשחק בקבוצת כדורגל מיקצועית ב- ארה"ב. ויחד עם זה גמר עם מרגלית. אבל כשחזר גיני למלוד על המיגרש, חזר אליו הביטחון העצמי וחזרה אליו גם מרגלית. בניגוד לאמו של גיני, אין מרגלית מרבה לצפות בחתנה כשהוא משחק על המיגרש. בשבת האחרונה, בי- מישחק ביון מכבי ת"א להפועל חיפה, היא בילתה עם גיני עד לפני המישחק במיסעדת "ג'קי". אחר-כך הוא הלך לשחק והיא הלכה "למיטה, אבל עם ספר", כפי שהזגושה.

אחרי שהם יתחתנו יצטרפו אודהי הכדורגל לעשות קצת הפסקה עם גיורא שפגיל. משרד-הנסיעות, בו עובדת מרג- לית, נתן להם כמתנת-כלולות כרטיס טיסה זוגי מסיבב לעולם.

הדנית נשלחה בגוביינא

אבל דויד כהן גמיע כבר בעקבותיה. אחרי שהיו מוכנים לקבל אותו בציואר פאלאס, הצליח גם שרתון התל-אביבי שהוא יופיע אצל. לישראלים תהיה הזדמנות לראות מה עושה חוצלארץ לישראלי, ולראות גם את ניקי והמג'ודי שעל זהוה של כהן.

הוא קיבל אותו במתנה בבית-הכנסת של כושים בפלידליפה, לשם הוזמן רפי להרצות.

שלוש שנים התקיימה מדינת-ישראל בלי רפי נלסון, ואף אחד מתושבי הארץ לא הרגיש בזה. אבל בחוץ-לארץ הרגישו זאת טוב מאוד. בהתחלה הרגישו אותו הגרמנים בברלין המערבית. אחר-כך ההולנדים בהולנד כולה. תוך זמן קצר ידעו ההולנדים שופי נלסון הוא יושב-ראש איגוד הקומפוזיטורים שלהם או משהו כזה, ואם היה צריך לטדד משהו באמסטרדם, כדאי היה יותר לפנות אליו מאשר אל ראש-העיר.

ומכיוון שאי-אפשר היה להשאיר את ה- אמריקאים רעבים זמן רב לנלסון, יצא רפי לכבוש גם את אמריקה. הוא הופיע בטאון הול ובקארנגי-הול, וגולת-הכותרת שלו היו תה הופעה בציואר פאלאס בלאס-אנג'לס. בי- תיכנית אחת עם סוזאן הייווארד, ארי- תה קיט וקמאבייר קוגאמט.

האמת היא שרפי הופיע בכל המקומות האלה מאחורי תברעים. ייצג אותו בחזית. בהצלחה גדולה, דויד כהן, הוא "סו- ליימן הקטן", אחיו של "סוליימן הגדול", ש- הופיע לפני שלוש שנים במיעודן סוף-העולם של רפי נלסון באילת.

יום אחד תפס דויד כהן את רפי כשהוא שיכור ואמר לו: "בוא תהיה האמרגן שלי ונחשוב בעולם". "למה לא?" אמר רפי. "אתה עווד לא עשיתי". הם הצליחו לקבל הזמנה להופיע על אונייה כצמד, דויד ישרי- ורפי ינגן בחייל. למרות שקיבלו שני כר- טיסה-הפלגה לאירופה, לא ראה איש מן ה- נוסעים את רפי מחלל, מלבד את השבת.

בחוק-לארץ התברר שדויד כהן הוא זמר מצליח בצורה יוצאת מן הכלל, ורפי התחיל לכתוב לו מנגינות. יותר שלוש שנים זכה דויד כהן, המוכר יותר בעולם בכינוי "זמר הים האדום", להופיע בציואר פאלאס, הנח- שב למלון הגדול ביותר בעולם, עם אלף חדרים ו-1800 עובדים. הוא היה התימני ה- ראשון שהופיע שם. מציין נלסון בגאווה. באמריקה נבבקו השניים לשתי חתיכות. רפי תפס גרמניה יפה ונבטיח-לה-נשאים. אן הוא הצליח איכשהו לצאת מזה. דויד כהן תפס את האבה בדותה של דניל בלונדיט העירי- נה לשם ניקי. הדוך היחידה להשתחרר ממנה היתה לשלוח אותה בגוביינא אל רפי נלסון, שהגיע השבוע לארץ.

דם או ידיים?

המילה האחרונה בזייה-הלילה של תל-אביב היא ויילי. ליתר דיוק: ויוואן נאוסקי. היא נבונה וזקופה, היא שומעת שבע שפות ומדברת לפחות חמש, היא מתלבשת בצורה מרשימה, ונוסף לכל זאת היא גם יפה. עם תנונים כאלה יכולה ויוואן להרשות לעצמה מה שרק הפלייבויס מרשים לעצמם: להחליף ברזוג כל שבוע. לפחות שבעה מן הזאבים של תל-אביב מוכנים כבר להישבע שהיא ידיתם. אפשר למצוא ביניהם את איש יחסי-הציבור מייק סטודוביצקי ואת סוחר-הנשק פוקה הירש, את העייר שלמה צפריר ואת הדויל אבי אבר-י מוביץ, את סוחר-המכוניות אבי ערד ואת התעשיין, הגרוש פעמיים, בני בירק, ועוד אחד שמסרב שייקבו בשמו.

דויד ונלסון

ויוואן

היא חזרה! היא כאן!

החורף הזה עשוי להיות מעניין. גליה ארקין שוב הגיעה ארצה. היא הסתגרה בבית הוריה, הצהירה שהפעם באה רק לטוב ושאישי לא יראה אותה לא לבד ולא עם מישהו ושכלל, היא חיה חיי אושר עם בעלה הצרפתי.

ההצהרה התאימה למציאות בדיוק יומיים. עכשיו שוב אפשר לראות את גליה בדיסקוטקים. צריך רק לעמוד עם סטופר ביד ולנחש מה תצליח גליה לע- שות הפעם לחייה-הלילה של תל-אביב.

איזה קיץ נמלא היה השנה, כשהיתה לנו כאן גליה ארקין-כהן? מי שלא זוכר את דורקב הגידופים בינה לבין מאנדי שאולי, את הרומנים שלה עם משה ינוקא והצייר יורם לוקוב, את הסצנות וההצהרות בעלות האס-פרי הצרפתי, את מהלומות היודים, סטירות הלחי שהתעופפו וכל שאר ה- דברים היפים, מוטב שישכח מה שהוא עוד זוכר.

ובכן, עדיין לא מאוחר. מסתבר שגם